

SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA

KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI

GSK-KPA-A-141/2014

Priština, 27. januar 2016

U procesu

N.A.

selo Brestovik

Opština Peć

Žalilac

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Sylejman Nuredini, predsedavajuća sudskog veća, Krassimir Mazgalov i Beshir Islami sudiye, o žalbi protiv odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova (u daljem tekstu:KIZK) br. KPCC/D/A/212/2013 datum 21. august 2013 (spis premeta registrovan u KAI pod brojem KPA00881), u daljem tekstu takođe: KIZK odluka, nakon rasprave održane 27. januara 2016, izdaje sledeću

PRESUDU:

1. Žalba N.A. odbija se kao neosnovana.
2. Odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/212/2013 (spis premeta registrovan u KAI pod brojem KPA00881), datum 21. august 2013, se potvrđuje

Proceduralna i činjenična pozadina

1. Dana 5. juna 2007 podnositelj zahteva N.A. uložio je zahtev Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI) kao član porodice nosioca imovinskog prava – njegovog oca R.A. tražeći ponovni posed nad zemljom površine 3.00.00 ha koja se nalazi u ulici Zef. Ljus Marku u Peći (u daljem tekstu: tražena imovina). U svom zahtevu naveo je da je stan sagrađen nad

traženom imovinom i da postoji odluka HPCC u vezi sa stanol. Pošto se čini da je stan uništen posle 1999, podnositelj zahteva traži ponovni posed nad preostalom parcelom.

2. U prilog svojim navodima, podnositelj zahteva je dostavio sledeća dokumenta:
 - Odluka o dodeli br. 3614/7 datum 9 avgust 1978 (odluka o dodeli) izdata od strane preduzeća za građevinu "izgradnja". Ovom odlukom je R.A. (oca podnosioca zahteva) dodeljen stan na korišćenje.
 - Ugovor o korišćenju stana br. 1157 datum 6. februar 1979, zaključen između SIZ (Samoupravna zajednica) Stanovanja i R.A. (oca podnosioca zahteva)
 - Odluka HPCC/D/172/2005/C datum 24. februar 2005 koju je izdala Komisija za stanovanje i imovinske zahteve. Putem ove odluke otac podnosioca zahteva je dodeljeno pravo na ponovni posed nad stambenom imovinom koja je sada uništena i zemljišna parcela gde je sagrađena imovina je sada prazna.
3. KAI je registrovala zahtev pod brojem KPA00881. KAI tim za verifikaciju je verifikovao dokumenta koja je dostavio tužilac. Na osnovu KAI konsolidovan verifikacioni izveštaj od 14. maja 2013, podneta dokumenta su pozitivno verifikovana. Verifikacijom koju je sproveo KAI *ex officio* pronađena je da je potvrda o pravima na nepokretnu imovinu br. UL-711611071-09070 od 5. jula 2013, koja navodi kompaniju DOO Peć kao vlasnika tražene parcele.
4. Dana 25. marta 2013, tim za informisanje KAI posetio je traženu imovinu. Prema izveštaju sa istim datumom u vreme posete tražene imovine pronađena je garaža i pašnjak. Ni jedna stranka nije bila prisutna tokom posete imovine. Čini se da je zahtev nesporan, zato što se ni jedna stranka nije javila KAI kao stranka koja odgovara.
5. KIZK je svojom odlukom KPCC/D/A/212/2013 od 21. avgusta 2013, odbila zahtev uz obrazloženje da podnositelj zahteva nije uspeo da dokaže imovinsko pravo nad traženom imovinom odmah pre ili tokom konflikta iz 1998-99.
6. Odluka je urušena podnosiocu zahteva dana 17. marta 2014. dana 3. aprila 2014 tužilac N.A. (u daljem tekstu: žalilac) uložio je žalbu.

Navodi žalioca:

7. U žalbi je žalilac osporio odluku KIZK zbog diskriminacije i pogrešne primene materijalnog prava.

8. Žalilac je u svojoj žalbi izjavio da ne traži samo potvrdu prava korišćenja tražene imovine (zemljišne parcele) već i prava korišćenja stana površine 51m2.
9. Žalilac traži od Vrhovnog suda da potvrdi da žalilac ispunjava kriterijume da koristi traženu imovinu.

Pravno obrazloženje:

Prihvatljivost žalbe:

10. Žalba je prihvatljiva. Uložena je u vremenskom roku od 30 dana kako je predviđeno odeljkom 12.2 UNMIK uredbe 2006/50 izmenjene Zakonom 03/L-079 o rešavanju imovinskih zahteva u vezi sa nepokretnom imovinom, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu. (u daljem tekstu: Zakon 03/L-079)

Zasnovanost:

11. Vrhovni sud nakon razmatranja podnesaka u spisima predmeta, ožalbene odluke i navoda shodno članu 194 ZPK utvrdio je da je žalba neosnovana.
12. KIZK je zasnovala svoju odluku na činjenici da žalilac nije uspeo da dokaže bilo kakvo imovinsko pravo nad traženom imovinom. Otac podnosioca zahteva nikada nije ušao u posed tražene imovine. Odlukom o dodeli br. 3614/17, datum 9. avgust 1978 ocu podnosioca zahteva dato je pravo korišćenja stana, ne zemljišne parcele gde je stan izgrađen.
13. Žalba ponavlja iste navode koji su dati KIZK. Nijedan novi značajan dokaz nije dostavljen uz žalbu.
14. Vrhovni sud nalazi da je KIZK donela ispravnu odluku, na osnovu temeljne i ispravne procedure. Shodno tome Vrhovni sud nalazi da nije došlo do povrede materijalnog prava ili nekompletno utvrđenih činjenica. Stoga Vrhovni sud nalazi da je žalba neosnovana.
15. U svetlu gore opisanog, shodno odeljku 13.3 pod (c) UNMIK uredbe 2006/50 kako je izmenjeno zakonom 03/L-079 Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Pravni savet:

U skladu sa odeljkom 13.6 of UNMIK Uredbe 2006/50 kako je izmenjeno zakonom 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenjiva i ne može biti osporena putem redovnih ili vanrednih lekova.

Sylejman Nuredini, Predsedavajući sudija

Krassimir Mazgalov, EULEX sudija

Beshir Islami, sudija

Urs Nufer, EULEX arhivator